

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 182/08-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2008 vo veci návrhu RNDr. K. M., L., zastúpeného advokátom JUDr. I. H., Advokátska kancelária, T., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. III. ÚS 182/08-13 z 1. júla 2008 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie návrh RNDr. K. M. (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného

záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. n) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 80 000 Sk, pretože porušil povinnosť podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch (ďalej aj „oznámenie“). Táto povinnosť preňho vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

V podanom návrhu navrhovateľ argumentuje: *„Už len z uvedených faktov je evidentné, že dokazovanie a rozhodovanie Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií v konaní č. VP/40/07-K sa celkom iste neskončilo skôr ako dňa 5. 6. 2007 (teda v deň, keď bola do Národnej rady SR doručená odpoveď guvernéra NBS na žiadosť Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií o zaslanie podkladov – dôkazov pre konanie č. VP/40/07-K).*

Napriek uvedeným skutočnostiam však až dňa 31.8.2007 bolo navrhovateľovi doručené rozhodnutie Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/40/07-K, ktoré tento výbor údajne vydal (prijal) už dňa 16.5.2007. Pritom však celé rozhodnutie (výrok i odôvodnenie rozhodnutia) Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/40/07-K vydaného údajne dňa 16.5.2007 exaktne vychádza z takých dôkazov (podkladov) o výške mesačného platu navrhovateľa za výkon jeho verejnej funkcie, ktoré v deň údajného vydania napadnutého napadnutého rozhodnutia ešte vôbec neboli a nemohli byť známe Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií. Výbor NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií si totiž predmetné dôkazy (podklady) vyžiadal až žiadosťou zo dňa 23.5.2007 (teda až 7 dní po údajnom vydaní napadnutého rozhodnutia) a tomuto výboru (Národnej rade SR) bola odpoveď doručená až dňa 5.6.2007 ako list guvernéra NBS č. OVS-567/2007 zo dňa 4.6.2007 (teda dôkazy boli výboru doručené až 20 dní po údajnom vydaní napadnutého rozhodnutia).

Dokonca aj odôvodnenie rozhodnutia Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/40/07-K, ktoré bolo údajne vydané dňa 16.5.2007, sa vo svojom odôvodnení výslovne

odvoláva na podstatne neskorší list guvernéra NBS č. OVS-567/2007 zo dňa 4.6.2007. Pritom Rozhodnutie Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/40/07-K, ktoré bolo údajne vydané dňa 16.5.2007, objektívne nemôže v normálnom časopriestore vychádzať z dôkazov doručených tomuto výboru (Národnej rade SR) až dňa 5.6.2007.“

Podľa názoru navrhovateľa vzhľadom na uvedenú argumentáciu napadnuté rozhodnutie sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 vrátane konania výboru, v ktorom bolo toto rozhodnutie vydané, „trpí dodatočne neodstrániteľnými a nekonvalidovateľnými nezrovnalosťami a vadami“, ktoré sú dôvodom na jeho zrušenie v celom rozsahu.

Navrhovateľ teda v závere žiada, aby ústavný súd rozhodol takto: „*Ústavný súd Slovenskej republiky v celom rozsahu zrušuje napadnuté rozhodnutia Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/40/07-K, ktorého vydanie je datované na deň 16.5.2007.*“

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu podaním sp. zn. VP/40/07-K zo 6. mája 2008, ku ktorému pripojil aj originál príslušného na vec sa vzťahujúceho spisu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa s argumentmi navrhovateľa nestotožňuje z týchto dôvodov:

„a) Navrhovateľ sa vo svojom návrhu nezaobrá vôbec skutočnosťou či a ako porušil čl. 7 ods. 1 ústavného zákona. Je totiž nesporné, že verejný funkcionár RNDr. K. M. nepodal predmetné oznámenie v súvislosti s ujatím sa verejnej funkcie v lehote 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie (10. január 2007) a podal ho až po začatí konania 28. marca 2007, hoci tak mal urobiť do 19. februára 2007. Túto skutočnosť nepoprel ani vo svojom vyjadrení z 27. marca 2007.

b) Navrhovateľ sa snaží len spochybníť procesné úkony v konaní v snahe preukázať, že výbor antidatoval svoje úkony, resp. vykonával dôkazy po vydaní rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že postup výboru v konaní je upravený v čl. 9 ústavného zákona a postup pri vyhotovovaní rozhodnutie je upravený v čl. 4 Podrobnejších pravidiel konaní Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (schválené uznesením č. 3 zo 4. júla 2006), ktoré výbor prijal na základe zmocnenia v § 1 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku v znení neskorších predpisov (príloha 1). Podľa tohto postupu výbor pri rokovaní o uložení sankcie za porušenie č. 7 ods. 1 ústavného zákona rozhodne

uznesením a následne na základe poverenia tomto uznesení vykoná predseda výboru nevyhnutné úkony spojené s prípravou, vyhotovením a doručením písomného rozhodnutia vo veci. Takto tomu bolo i v konaní č. VP/40/07-K voči verejnému funkcionárovi RNDr. K. M., keď výbor rozhodol uznesením č. 352 zo 16. mája 2007. V tomto uznesení rozhodol o uložení pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona vo výške zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára. Následne si predseda výboru vyžiadal listom z 23. mája 2007 potrebné údaje od platiteľa mzdy verejného funkcionára a po jej oznámení listom č. OVS-567/2007 zo 4. júna 2007 bolo vyhotovené rozhodnutie výboru č. VP/40/07-K s dátumom jeho písomného vyhotovenia 15. augusta 2007.

c) Uvedená prax je v súlade s cit. Ústavným zákonom a je obvyklá i v konaní súdov, či správnych orgánov. Z tohto dôvodu a vzhľadom na skutočnosť, že verejný funkcionár nepoprel dôvodnosť uloženia predmetnej pokuty je táto obrana účelová a právne nerelevantná.“

Podaním doručeným ústavnému súdu 28. augusta 2008 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu doplnil navrhovateľ svoju argumentáciu obsiahnutú v návrhu z 26. septembra 2007 reagujúc na vyjadrenie výboru zo 6. mája 2008. Navrhovateľ uviedol:

«Navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu dostal od Ústavného súdu Slovenskej republiky oznámenie sp. zn. III. ÚS 182/08-18, že príslušný senát Ústavného súdu SR prijal na ďalšie konanie návrh navrhovateľa z 26. 9. 2007 na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady SR pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/40/07-K datovaným zo 16. mája 2007 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Zároveň navrhovateľ v začatom konaní dostal od Ústavného súdu SR na zaujatie stanoviska vyjadrenie predsedu Výboru Národnej rady SR pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej spravidla len „parlamentný výbor“) sp. zn. VP/40/07-K zo 6. mája 2008. ...

Súčasťou predmetného vyjadrenia predsedu parlamentného výboru sp. zn. VP/40/07-K zo 6. mája 2008 je tvrdenie, že predseda parlamentného výboru vykonal údajne iba obvyklé „nevyhnutné úkony spojené s prípravou, vyhotovením a doručením písomného rozhodnutia vo veci“, ktoré vraj parlamentný výbor prijal

uznesením sp. zn. VP/40/07-K datovaným zo 16. mája 2008. Predseda parlamentného výboru vo vyjadrení sp. zn. VP/40/07-K zo 6. mája 2008 súčasne priznal, že až listom zo dňa 23. mája 2008 (teda až po dátume údajného prijatia rozhodnutia a skončenia konania parlamentného výboru dňa 16. mája 2008) si vyžiadal potrebné údaje o výške mzdy navrhovateľa (verejného funkcionára), ktoré získal až z listu platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008, pričom až následne bolo vyhotovené inkriminované rozhodnutie parlamentného výboru.

Týmto vyjadrením zároveň predseda parlamentného výboru priznal, že až do doručenia listu platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008 nemal parlamentný výbor k dispozícii dôkaz o výške mzdy navrhovateľa (verejného funkcionára).

Uvedené skutočnosti znamenajú, že parlamentný výbor nepochybne nemohol dňa 16. mája 2008 prijať uznesenie sp. zn. VP/40/07-K, ktorým by bolo prijaté rozhodnutie s výrokom obsahujúcim presnú výšku mzdy navrhovateľa (verejného funkcionára), ale rovnako pri svojom rozhodovaní ani nemohol ako dôkaz použiť list platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008, pretože tento listinný dôkaz v čase rozhodovania ešte vôbec neexistoval.

Zároveň uvedené skutočnosti znamenajú, že vo veci sp. zn. VP/40/07-K sú v skutočnosti možné tieto dve nezákonné možnosti:

a) rozhodnutie parlamentného výboru sp. zn. VP/40/07-K nebolo prijaté dňa 16. mája 2008, ale toto rozhodnutie je antedatované a reálne bolo prijaté až podoručení listu platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008 (teda až po ústavným zákonom predpísanej lehote na skončenie konania a prijatie rozhodnutia), prípadne

*b) rozhodnutie sp. zn. VP/40/07-K až po jeho formalistickom prijatí dňa 16. mája 2008 (teda až po skončení konania parlamentného výboru) bolo nezákonne dodatočne zmenené a "vylepšované" tak, že bolo zmenené jednak znenie výroku rozhodnutia (teda záväzného jadra rozhodnutia) parlamentného výboru a zároveň do odôvodnenia rozhodnutia bol až dodatočne doplnený dôkaz (list platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008), ktorý vôbec neexistoval a parlamentným výborom nepochybne nemohol byť**vôbec*
zohľadnený v čase údajného skončenia konania a prijatia rozhodnutia parlamentného výboru dňa 16. mája 2008.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že výrok rozhodnutia vo veci je záväzné jadro rozhodnutia vo veci. Práve preto výrok rozhodnutia vo veci môže prijať výlučne ten orgán verejnej moci, ktorý je príslušný na konanie a rozhodnutie vo veci, pričom už prijatý výrok (záväzné jadro rozhodnutia) rozhodnutia orgán verejnej moci nemôže byť dodatočne zmenený a "vylepšovaný", a to ani len predsedom, iným členom či administratívnym aparátom kolektívneho orgánu verejnej moci. Pri vyhotovovaní písomnej formy prijatého rozhodnutia je možné upraviť prijatý výrok rozhodnutia výlučne z hľadiska spisovných pravidiel jazyka záväzného pre konanie (teda v danom prípade z hľadiska pravidiel spisovnej slovenčiny), a zároveň odôvodnenie prijatého rozhodnutia je možné podrobnejšie dopracovať aj z hľadiska dôkazov a úvah, ktoré konajúci orgán verejnej moci skutočne využil do skončenia svojho konania prijatím rozhodnutia.

Celkom nepochybne však po prijatí rozhodnutia orgánu verejnej moci nie sú možné žiadne úpravy výroku rozhodnutia ani úpravy odôvodnenia rozhodnutia, ktorých účelom alebo podstatou je "vylepšiť" rozhodnutie z hľadiska zohľadnenia dôkazov, ktoré orgánu verejnej moci vôbec nemohli byť a neboli známe do skončenia konania prijatím rozhodnutia, teda v danom prípade do datovaného (údajného) prijatia rozhodnutia parlamentného výboru dňa 16. mája 2008.

Na takéto "vylepšovacie" úpravy prijatého rozhodnutia orgánu verejnej moci nemá legálne oprávnenie žiadny orgán verejnej moci (ani parlamentný výbor) a rovnako ani žiadny orgán verejnej moci (ani parlamentný výbor) nemá oprávnenie zveriť takéto "vylepšovacie" úpravy svojmu administratívnemu aparátu alebo niektorému zo svojich členov (a to ani len predsedovi daného parlamentného výboru).

Pritom treba poukázať na ustanovenie či. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zakotvuje, že každý štátny orgán (vrátane parlamentného výboru) môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Zároveň je potrebné skonštatovať, že konanie a rozhodovanie parlamentného výboru pre nezlučiteľnosť funkcií vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov reguluje ústavný zákon o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. v znení ústavného zákona č. 545/2007 Z.z.). Tento ústavný zákon, ale ani žiadny iný zákon neumožňuje parlamentnému výboru, aby vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu

záujmov zveril niekomu (napríklad predsedovi, inému členovi či administratívneho aparátu parlamentného výboru) dodatočné úpravy výroku a odôvodnenia prijatého rozhodnutia na základe takých dôkazov, ktoré parlamentnému výboru vôbec nemohli byť a neboli známe do skončenia jeho konania prijatím rozhodnutia. To znamená, že v danom prípade nemohol nikto (ani len predseda, iný člen či administratívny aparát parlamentného výboru) legálne vykonať dodatočné úpravy výroku a odôvodnenie rozhodnutia parlamentného výboru sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2008 až na základe dodatočne získaného dôkazu (listu platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008). ...

V súvislosti s preskúmaným konaním a rozhodnutím parlamentného výboru sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2008 a nezákonnými úpravami výroku a odôvodnenia tohto rozhodnutia sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2008, ktoré boli nezákonne vykonané až na základe dodatočne získaného dôkazu (listu platiteľa mzdy zo dňa 4. júna 2008), je zároveň potrebné poukázať na skutočnosť, že každý účastník konania (bez ohľadu na jeho vinu alebo nevinu) má garantované právo na to, aby konajúci orgán verejnej moci (vrátane parlamentného výboru) dodržiaval v konaní aj platné procesné princípy a pravidlá.

Pritom možno tiež poukázať na ustanovenie či. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zakotvuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Plne to platí aj pre verejných funkcionárov v konaniach pred parlamentným výborom vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Zároveň možno poukázať napríklad aj na nález Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 26/1994 z 10. 5. 1994, v ktorom Ústavný súd SR taktiež skonštatoval: „Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v či. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu.“

Letmo možno spomenúť aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), ktorý pri svojom rozhodovaní o porušení Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dodatkového protokolu k tomuto dohovoru skúma okrem iného aj dodržiavanie ustanovených procesných pravidiel príslušnými orgánmi [napríklad v rozsudku ESLP z 21. 5. 2002 vo veci Jokela v. Fínsko (No. 28 856/95) hovorí o potrebe dodržiavať základné procesné požiadavky („inherentprocedural requirements“)].

Pritom nepochybne medzi základné procesné požiadavky patrí požiadavka, že výrok a odôvodnenie prijatého rozhodnutia orgánu verejnej moci (vrátane parlamentného výboru) môžu vychádzať výlučne z dôkazov, ktoré konajúci orgán verejnej moci získal najneskôr do skončenia svojho konania, teda vlastne do prijatia svojho rozhodnutia, respektíve výrok ani odôvodnenie prijatého rozhodnutia orgánu verejnej moci nesmú vychádzať z neskôr získaných dôkazov (teda z dôkazov získaných až po prijatí príslušného rozhodnutia). Táto základná procesná požiadavka (princíp) nepochybne platí pre každého účastníka jeho rozhodnutia, a to bez ohľadu na vinu alebo nevinu účastníka konania.»

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrenia výboru, z vyjadrenia navrhovateľa, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil tento skutkový stav relevantný na posúdenie veci:

Navrhovateľ sa ujal výkonu verejnej funkcie - funkcie člena B. - 10. januára 2007.

Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu 28. marca 2007.

Výbor na svojej 8. schôdzi uznesením č. 261 z 19. marca 2007 podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začal proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pre nesplnenie povinnosti podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Uvedenú skutočnosť oznámil výbor navrhovateľovi listom z 22. marca 2007 doručeným 26. marca 2007, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné rozhodnutie a zároveň ho vyzval, aby sa k veci vyjadril.

Navrhovateľ sa vyjadril listom z 27. marca 2007, v ktorom uviedol: „K ultimu novembra 2006 mi skončilo členstvo v B., kde som bol členom od decembra 2000. Už v čase ukončenia tohto môjho prvého obdobia v B. bol na rokovanie vlády Slovenskej republiky predložený návrh na moje opätovné vymenovanie za člena B. na druhé funkčné obdobie, pričom za člena B. som bol opätovne vymenovaný uznesením vlády Slovenskej republiky č. 20/2007. Z týchto dôvodov som moje členstvo v B. na druhé funkčné obdobie vnímal vo svojej podstate ako pokračovanie mojej verejnej funkcie a neuvedomil som si, že je potrebné podať predmetné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov v zmysle zákon do jedného mesiaca po opätovnom vymenovaní. Vychádzal som z predpokladu, že podám predmetné oznámenie za rok 2006 do konca marca 2007. Tento môj úmysel bol ovplyvnený zrejme aj skutočnosťou, že od roku 2001 podávam priznanie každý rok ku koncu marca. Navyše, aj v prechodnom období, kedy som nebol členom B., vykonával som v banke tú istú exekutívnu funkciu a do žiadnych iných vzťahov som nevstúpil. Okrem toho som tejto veci zrejme nevenoval dostatočnú pozornosť a asi som ju podcenil, keďže Váš list č. RD – 345/2007-PO, ktorým ste ma vyzvali na podanie priznania som pochopil tak, že predmetné oznámenie (priznanie) mám podať do 31. marca 2007. Navyše, bolo to v období vysokého pracovného vyťaženia v súvislosti s riešením neodkladných aktuálnych záležitostí v NBS.____

Záverom by som chcel, vážený pán predseda, zdôrazniť, že na základe Vášho listu č. VP/40/07-K som si dodatočne v plnom rozsahu uvedomil vzniknuté nedopatrenie a svoju chybu, ktorá vznikla neúmyselnou a nepresnou interpretáciou ústavného zákona v pracovnom strese, pričom však v žiadnom prípade nešlo o vedomé nerešpektovanie zákona. Takisto sa Vám a celému Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií chcem ospravedlniť za to, že som si svoju povinnosť nevedomky nesplnil včas a podľa litery zákona. Podotýkam, že predmetné priznanie podávam od roku 2001 a doteraz som nikdy nemeškal.“

Uznesením č. 352 sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 (prijaté na 9. schôdzi výboru) výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár - člen B. - porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že

nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol: «*Ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. (ďalej „ústavný zákon“)* v čl. 7 ods. 1 stanovuje verejným funkcionárom (čl. 2 ods. 1 ústavného zákona) povinnosť do 30 dní odo dňa, keď sa ujali výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov orgánu určenému v čl. 7 ods. 5 tohto ústavného zákona.

Verejní funkcionári v pôsobnosti Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona) sú povinní podať toto oznámenie uvedenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky.

Napriek tomu verejný funkcionár RNDr. K. M., člen B. nepodal predmetné oznámenie v súvislosti s ujatím sa funkcie verejného funkcionára v lehote uvedenej v ústavnom zákone (oznámenie mal podať do 9.2.2007, keďže sa verejnej funkcie ujal 10.1.2007 a podal ho až 28.3.2007).»

Výbor reagoval aj na obranu navrhovateľa a v tejto súvislosti uviedol: „*Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obrana verejného funkcionára nie je právne relevantná, pretože verejný funkcionár nepopiera, že k ukončeniu doterajšieho výkonu verejnej funkcie došlo v novembri 2006 a že do funkcie bol opätovne vymenovaný až v januári 2007 (10.1.2007). Je nesporné, že išlo o nové ujatie sa funkcie po uplynutí takmer 2 mesiacov od skončenia predchádzajúceho volebného obdobia a preto s ujatím funkcie mu vznikla povinnosť podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, ktorá sa nedá konvalidovať podaním predmetného oznámenia k 31.3.2007.*

Rovnako nemohol vziať do úvahy rozsah iných povinností verejného funkcionára pri výkone jeho funkcie a ďalšie subjektívne okolnosti uvádzané vo vyjadrení verejného funkcionára.“

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 bolo navrhovateľovi doručené 3. septembra 2007.

III.

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok , v ktorom uvedie ...

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. n) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj člen B. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky [čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu].

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, ak ide o porušenie povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namieta, že

rozhodnutie výboru „*trpí dodatočne neodstrániteľnými a nekonvalidovateľnými nezrovnalosťami a vadami*“, ktoré majú byť dôvodom na zrušenie namietaného rozhodnutia. Podstata navrhovateľovej argumentácie spočíva v tom, že podľa jeho vyjadrenia sa rozhodnutie výboru v otázke uloženej výšky sankcie opiera o dôkazy zabezpečené výborom až po dátume vydania predmetného rozhodnutia (dátum vydania rozhodnutia - 16. máj 2007, dátum doručenia listu guvernéra Národnej banky Slovenska o výške mesačnej odmeny verejného funkcionára - 5. jún 2007).

Ústavný súd zistil, že v predmetnom konaní výbor na svojej 9. schôdzi 16. mája 2007 uznesením č. 352 sp. zn. VP/40/07/K konštatoval porušenie povinností v zmysle čl. 7 ods. 1 zákona o ochrane verejného záujmu zo strany navrhovateľa, za čo mu uložil sankciu, ktorej výšku v predmetnom uznesení ešte nekonkretizoval a špecifikoval ju ako mesačný plat verejného funkcionára v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. a) zákona o ochrane verejného záujmu. Listom z 23. mája 2007 (doručeným 29. mája 2007) si výbor vyžiadala vyjadrenie guvernéra Národnej banky Slovenska o výške mesačného platu navrhovateľa v kalendárnom roku 2006. Vyjadrenie guvernéra Národnej banky Slovenska (zo 4. júna 2007) mu bolo doručené 5. júna 2007. V zmysle svojho interného predpisu - „*Podrobnejšie pravidlá rokovania Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií*“ (vydaného na podklade § 1 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov) výbor poveril vypracovaním písomného znenia rozhodnutia predsedu výboru, ktorý v tomto písomnom vyhotovení z 15. augusta 2007 na základe zabezpečených podkladov už konkretizoval výšku uloženej sankcie.

V postupe výboru možno vidieť procesné pochybenie spočívajúce v tom, že výbor odňal navrhovateľovi prípadnú možnosť vyjadriť sa k výške uloženej sankcie ešte pred vydaním rozhodnutia (napr. po nazretí do spisového materiálu zo strany navrhovateľa). Toto procesné pochybenie však nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia o určení výšky uloženej sankcie. Ústavný súd totiž preskúmal spisový materiál týkajúci sa konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov a zistil, že navrhovateľovi bola uložená sankcia v správnej výške zodpovedajúcej mesačnej odmeny za výkon verejnej funkcie v zmysle oznámenia guvernéra Národnej banky Slovenska zo 4. júna 2007.

Navrhovateľ sa výkonu verejnej funkcie ujal 10. januára 2007, v dôsledku čoho prvým dňom lehoty na podanie oznámenia, ktorá mu začala plynúť, bol 11. január 2007 a posledný deň lehoty pripadol na 9. február 2007. Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru až 28. marca 2007, čím nedodržel zákonom určenú procesnú lehotu.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch, za čo mu bola uložená sankcia v správnej výške v súlade s ustanoveniami zákona o ochrane verejného záujmu. V zmysle § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/40/07-K zo 16. mája 2007 týmto uznesením potvrdil.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008